

θύνουν τὸν παρακούσαντα εἰς τὴν τοπικὴν ἀρχὴν νὰ παιδεύηται ως παρήκοος τῆς τοπικῆς ἐκείνης ἀποφάσεως.

Τὸ νὰ προβάλλονται κοινῇ τῇ γνώμῃ εἰς τὸν ἀρχιερέα τοῦ τόπου ἄνδρα ἄξιον τῆς ἴερωσύνης, διὰ νὰ χειροτονεῖται ἴερεύς.

Τὸ νὰ διορίζονται πνευματικὸν μὲ τὴν συγκατάθεσιν καὶ τοῦ ἀρχιερέως διὰ νὰ ἔξομολογῶνται οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου ἐκείνου καὶ νὰ πληρώνουν τὸν πνευματικὸν, εἴτε κατὰ συμφωνίαν κοινῇν εἴτε κατὰ πληρωμὴν μερικήν.

**Ἐν Καρυταίῃ*

τὴν 21 Μαΐου 1833

Οἱ Δημογερ.

Πᾶνος Ἀναγνωστόπουλος

**Ο Γραμματεὺς*

Π. Π. Θεοδόρου

30. ΣΤΕΜΝΙΤΣΑ

Συνήθειαι ἀπηρχαιωμέναι τῆς Κωμοπόλεως ἡμῶν Στεμνίτσης κατὰ συνέπειαν τῶν ζητημάτων τῆς Σ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματ. τῆς Ἐπικρατείας.

**Ως πρὸς τὸ 1ον Ζήτημα περὶ αληρονομιῶν.*

**Ἐὰν δὲ πατὴρ τελευτήσῃ ἀδιάθετος ἔχων τέκνα ἀρρενα καὶ θήλη, λαμβάνονται τὸν τόπον τοῦ πατρὸς τὰ ἀρρενα ἢ τὸ ἀρρεν ως πρὸς τὴν φροντίδα τοῦ νὰ ὑπαρδεύσωσι τὴν ἀδελφὴν ἢ τὰς ἀδελφάς των, εἴτε ἄφησε πρὸς αὐτὰ δὲ πατὴρ περιουσίαν εἴτε μή μετὰ δὲ τὴν ὁγῆθεῖσαν ὑπαρδοείαν, τὰ ἀρρενα μερίζονται τὴν μέρουσαν ἐλευθέραν πατρικήν των περιουσίαν κατὰ πρόσωπον καὶ κατὰ κεφαλὴν χωρὶς καμμίαν ἥλικίας διάκρισιν.*

**Ως πρὸς τὸ 2ον*

**Ο πατὴρ ἐν ὅσῳ ζεῖ εἶναι ἀπεριόριστος δεσπότης τῶν ὑπαρχόντων του, δύραται δὲ ἀναλόγως τῶν περιστάσεων καὶ ἀναγκῶν του νὰ ἀπαλλοτριώσῃ εἴτε πολὺ εἴτε δλίγον εἴτε καὶ τὸ δλον τούτων, χωρὶς παρατήρησιν τοῦ νὰ παρακρατεῖ διὰ τὰ τέκνα του τὸ κατὰ νόμον ὀφειλόμενον φαλκίδιον μετὰ δὲ τὸν θάνατόν του ἢ μέρουσα περιουσία μεταβαῖνει εἰς τὰ τέκνα αὐτοῦ (ὅς εἰς τὸ 1ον ζήτ.), εἰς τὰ δποῖα μεταβαῖνουσι καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τὰς δποίας ἔμελλε νὰ πληρώσῃ ἐκ τῆς ἴδιας περιουσίας.*

**Ἐν περιπτώσει δὲ ἀποδεδειγμένης ἀγγωμοσύνης καὶ ἀχαριστείας τῶν τέκνων ως πρὸς τοὺς γονεῖς, τότε ἡ συνήθεια διαδέχεται τὸν νόμον καὶ οἱ γονεῖς ἀφήνουν τὰ ὑπάρχοντά των εἰς τὸν ὅστις ἥθελε περιποιηθῆ αὐτοὺς καὶ περιθάλψη ἐν καιρῷ τῆς ἀδυναμίας των, εἴτε συγγενῆς εἴτε ξένος ἥθελεν εἶναι δὲ τοιοῦτος.*

‘Ως πρὸς τὸ 3ον

Ἡ ἐπιχρατήσασα τῆς κοινότητος ἡμῶν συνήθεια, συμφωνεῖ κατὰ πάντα μὲ τὸν νόμον εἰς τὸ 3 ζήτημα, μὲ τὴν ἔξαιρεσιν δtu ἐν ἐλλείψει καπιόντων, ἀνιόντων καὶ ἐκ πλαγίου συγγενῶν, δὲν ἔλαβε ποτὲ χῶραν ἡ ἐπιχράτεια, ἀλλ' ἀντ' αὐτῆς ἀφιεροῦται ἡ περιουσία εἰς δημόσια τῆς κοινότητός μας καταστήματα, οἷον σχολεῖα, ἐκκλησίας κτλ.

‘Ως πρὸς τὸ 4ον

Ἡ συνήθεια ἔφύλαξεν ἀκριβῶς τὴν διάταξιν τοῦ νόμου περὶ τοῦ δtu, ἐὰν ἀποθάνῃ τις τῶν ἀτέκνων συζύγων ἀδιάθετος, νὰ κληρονομῶσι αὐτὸν οἱ συγγενεῖς καὶ δχι ὁ ἐπιζὼν σύζυγος.

‘Ως πρὸς τὸ 5ον

Ἡ συνήθεια ἡμῶν συμφωνεῖ κατὰ πάντα μὲ τὸν νόμον περὶ τοῦ δtu, ὅλα τὰ τέκνα ἐκ τοῦ αὐτοῦ γάμου νὰ κληρονομῶσι ἐξ iσου τοὺς γονεῖς των, μὲ τὴν ἔξαιρεσιν δμως διὰ τὰ θήλη τὴν εἰς τὸ ζήτ. 1ον.

‘Ως πρὸς τὸ 6ον περὶ προικός.

Ποτὲ δὲν ἔλαβε χῶραν ἡ συνεισφορὰ τῆς προικὸς καὶ μετὰ ταύτην ἡ ἐξ iσου διανομὴ τῆς πατρικῆς κληρονομίας τῶν νίῶν μετὰ τῶν προϋπανδρευθεισῶν ἀδελφῶν των, ἀλλ' ἡ ἐπιχρατήσασα ἐξ ἀμιημονεύτων χρόνων συνήθεια ὑποχρεοῦ τὰς ὑπανδρευθείσας παρὰ τῶν γονέων ἀδελφὰς νὰ εὐχαριστῶται εἰς μόνην τὴν ὅποιαν ἔλαβον προικά· δὲν δίδει πρὸς τούτοις δικαίωμα εἰς τὰς τοιαύτας νὰ κληρονομήσωσι μήτε ἀδελφὸν ἀποθανόντα.

‘Ως πρὸς τὸ 7ον

Ἡ συνήθεια ἡμῶν τότε διαδέχεται τὸν γραπτὸν νόμον περὶ τοῦ δtu, ἢν τὸν γάτηρ μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων της ὑπανδρευθῆ, λαμβάνει τὸ μερίδιον τῆς κληρονομίας της καὶ οἱ ἀδελφοὶ δὲν δύνανται νὰ τὴν προικίσωσι δίδοντες δλιγάτερον ἀπὸ τὸ μερίδιον τοῦτο· δπόταν οἱ ἀδελφοὶ δυστροποῦντες ἡ δὲν θελήσωσι νὰ τὴν ὑπανδρεύσωσι, ἡ θελήσωσι μὲν ἀλλὰ μὲ ὑπερβολικὴν βλάβην τῶν κληρονομιάων δικαιωμάτων της.

‘Ως πρὸς τὸ 8ον

Ἡ ἐπιχρατήσασα συνήθεια μετὰ τὸν γάμον, παραδίδει τὴν προικὰ εἰς τὴν τελείαν κυριότητα τοῦ ἀνδρός, δστις ἀνήρ, συνεστῶτος τοῦ γάμου, ἐὰν παρακινηθῆ ἡ ἀπὸ παθητικά του ἴδια χρέη, εἴτε ἀπὸ ἄλλην iσχυρότερην καὶ ἀγαπόφευκτον αἰτίαν, ἐρδείας κτλ. ἐκποιεῖ αὐτὴν τὴν προικὰ ἀγεμποδίστως, μετὰ τῆς συγκαταθέσεως δμως καὶ τῆς γυναικός.

Παρὰ ταῖς προεκτεθείσαις συνηθείαις ἐπιχρατεῖ καὶ ἡ ἀκόλουθος.

Κατὰ τὸν νόμον αἱ διαθῆκαι δὲν ἔχουσι τὸ βέβαιον, ἐὰν δὲν ἔχωσι τὴν σύστασιν κατὰ τὰ κανονισθέντα δι’ αὐτὰς τοία νόμιμα.

Ἡ συνήθεια δὲ ἡμῶν γνωρίζει ώς βεβαίας καὶ σταθεράς διαθήκας καὶ ὅσας γράφονται παρ’ ἄλλων καὶ ὑπογράφονται ἀπὸ μόνον τὸν διαθέμενον πρὸ δὲ ως τοιαύτας παραδέχεται καὶ ἐκείνην τὴν δποίαν δ διαθέμενος, διατρέχων τὸν περὶ ψυχῆς κίνδυνον, ἥθελε διατάξει προφορικῶς παρόντος ἐνὸς μόνου ἰερέως.

**Ἐν Στεμένοι τῇ 12 Μαΐου 1833*

*Οἱ κάτοικοι αὐτῆς τῆς κωμοπόλεως
ἰωαννης Ἰερεὺς Σακελλαρίου*

<i>Σ. Θεαγένης</i>	<i>γιώργις αλεξίς</i>	<i>νηκολάκης κανδρῆς</i>
<i>παναγιώτης Καβελάρης</i>	<i>αραγγώστης μαρτίνης</i>	<i>γιάνης πατριός</i>
<i>παναγιώτης πρωτοπαπά</i>		<i>αναστᾶς κουβαρᾶς</i>
		<i>παναγιωτ. καραβόγηοργας</i>

31. ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΣΠΑΡΤΗ¹

32. ΑΝΔΡΟΥΣΑ.

**Ἀριθ. 106*

**Ἀρ. πρ. 783*

**Ἐν Ἀνδρούσῃ τῇ 22 Ιουνίου 1833*

*Πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Λικαιοσύνης Σ. Γραμματείαν
τῆς Ἐπικρατείας*

**Ο Εἰρηνοδίκης τῆς Ἐπαρχίας Ἀνδρούσης.*

Ἡ ἔλλειψις γραμματέως μὲν ἔκαμενά μὴν ἀπαντήσων ἐγκαίρως εἰς τὴν ἀπὸ 22 Μαρτίου 1832 ὑπὸ ἀρ. 330 προσταλλεῖσαν ἐγκύλιον τῆς Βασιλικῆς Γραμματείας ταύτης, ἥδη δὲ ενδῶν προσωρικῶς γραμματέα ἀπαντῶ εἰς τὰ περιεχόμενα αὐτῆς τὰ δποῖα εἴραι τὰ ἀκόλουθα.

Τὸ περὶ κληρονομίας αἱ ζήτημα ἐμπεριέχει δι’ δ Νόμος θέλει, δταν ἀποθάνητις ἀδιάθετος νὰ τὸν κληρονομοῦν τὰ παιδιά του λαμβάγοντα ἵσον μερίδιον δλα ἀτεξαιρέτως καὶ ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ καὶ μεγαλήτερα καὶ μικρότερα.

Συνήθεια εἴραι εἰς τὸν λαὸν τῆς Ἐπαρχίας ταύτης, δταν ἀποθάνητις ἀδιάθετος

¹ *Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ ἐμοῦ εἰς περιοδικὸν Ἀθηνᾶ, τόμ. ΝΓ' (1949), 253 ἑλ. καὶ εἰς ἀνάτυπον.

